

blev der krævet delafstemning om operative 1 og 5, som blev vedtaget med henholdsvis 51-6-49 og 47-10-44. Resolutionsforslaget som helhed blev vedtaget med 51 stemmer for, 11 imod og 50 som afstod. De nordiske og de øvrige vestlige lande samt en række latinamerikanske lande afstod såvel ved delafstemningen som på resolutionsforslaget som helhed. De lande, som stemte imod, var Bolivia, Dahomey, Den dominikanske Republik, Israel, Lesotho, Liberia, Madagascar, Malawi, Rwanda, Swaziland og Uruguay.

Den amerikanske repræsentant anførte i en stemmeforklaring, at USA ikke kunne være upåvirket af rapporter i den vestlige presse om foranstaltninger iværksat af Israel i de besatte områder, som syntes at være i strid med principperne i Genevekonventionerne af 1949, og beklagede dybt denne udvikling. Fra amerikansk side opfordrede man derfor Israel til nøje at efterleve Genevekonventionernes bestemmelser.

Resolutionsforslaget kom til afstemning i plenarforsamlingen den 11. december 1969, hvor det blev vedtaget efter samme stemmemønster som i udvalget med 52 for, 13 imod og 49 som afstod. (Res. 2546 (XXIV)).

3. udvalgsberetning: A/7826.

Status for FN's menneskerettigheds-pagt m. v.

(Dagsordenens punkt 58).

3. udvalg behandlede på et enkelt møde spørgsmålet om status for den internationale pagt om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, den internationale pagt om borgerlige og politiske rettigheder og den valgfri protokol til den internationale pagt om borgerlige og politiske rettigheder.

På grundlag af generalsekretærens statusberetning vedtog 3. udvalg uden debat et udkast til beslutning i henhold til hvilken generalforsamlingen skulle tage generalsekretærens beretning til efterretning og skulle udbede sig en ny beretning til den 25. samling, som skulle behandles som et særskilt dagsordenspunkt.

Plenarforsamlingen vedtog den 16. december 1969 den af 3. udvalg anbefalede beslutning.

3. udvalgs beretning: A/7908.

Det internationale menneskerettighedsår.

(Dagsordenens punkt 59).

Gennemførelse af rekommandationer for den internationale konference om menneskerettigheder.

(Dagsordenens punkt 60).

I. Debatten.

Dagsordenspunkterne blev af generalkomiteen henlagt til 3. udvalg, som besluttede at behandle dem under et.

Det blev med tilfredshed konstateret, at der i forbindelse med FN's 25-års jubilæum forudses taget forskellige skridt på menneskerettighedsområdet, hvorved visse grundlæggende målsætninger for menneskerettighedsåret kunne videreføres inden for den brede ramme af organisationens jubilæum. Der var gjort visse fremskridt med hensyn til virkeliggørelsen af Teheran-konferencens rekommandationer både på nationalt og internationalt plan. Generalforsamlingen havde ved resolution 2442 (XXIII) skabt mulighed for med korte mellemrum at tage gennemførelsen af Teheran-konferencens resolutioner op til overvejelse.

Under debatten rejste Israels repræsentant spørgsmålet om behandling af de 3 1/2 million jøder, der befinder sig i Sovjetunionen. Det hævdedes, at denne befolkningsgruppe var fratøvet fundamentale rettigheder, og at de i større grad end andre befolkningsgrupper blev ramt af ensretningen under et totalitært system. Der blev klaget over, at der ikke længere fandtes skoler eller klasser, hvor der undervistes i jødisk historie eller hebræisk. Der blev endvidere klaget over, at sovjetiske jøder var afskåret fra kontakt med jødiske samfund i udlandet. I den forbindelse henviste den israelske repræsentant til et brev til generalsekretæren og til menneskerettighedskommissionen, undertegnet af 18 jødiske familier i Sovjetunionen, som klagede over, at de var blevet nægtet udrejsetilladelse til Israel.

Også den amerikanske repræsentant beskæftigede sig med dette spørgsmål og gav udtryk for, at jødiske befolkningsgrupper i Sovjetunionen var fratøvet muligheden for at opretholde deres kulturelle og religiøse særpræg. En oplæsning af visse afsnit af det ovenfor omtalte brev fra de 18 jødiske familier blev gentagne gange afbrudt af den sov-